

L'autonomia dels nens comença per tenir una bona autoestima

Posted by [Fundación SHE](#) on Sep 2, 2013 in [Educació emocional](#), [Per saber més](#)

Des de petits els nens i les nenes ja es mostren com a persones **competents**, capaços **d'expressar els seus sentiments**, necessitats i preferències. Reconèixer les seves competències, preparar-los psicològicament i fomentar la seva autoestima passa perquè els pares aprenguem a “**afluixar el control**” i a confiar en ells. Aquesta és una etapa més del complex procés educatiu.

No podem preveure la repercussió del que fem avui al futur dels nostres fills i, tot i que actuem amb bones intencions, volent evitar que passin un mal tràngol, no hem d'oblidar que també s'aprèn dels errors i de les petites frustracions . Vegem un exemple:

“Quan la Maria té set, sempre demana a un adult que li ompli el got. Amb vuit anys podria fer-ho ella mateixa, però no s'atreveix perquè quan era més petita va voler servir-se sola i sense voler bolcar la gerra sobre la taula i el sopar i les estovalles quedar xops. La seva mare li va prohibir tornar a servir perquè no era prou ‘gran’ i podria tornar a passar. Amb el temps, una acció tan senzilla com servir aigua li genera por. Per la Maria un ‘no pots’ significa ‘no saps’ i es tradueix en un ‘no vull’ per por al fracàs. Per descomptat no és un tema greu, però és exemplar i dona peu a altres situacions semblants “.

Un nen que confia en les seves capacitats és més autònom i feliç

Tenir una bona imatge de si mateix passa per **valorar-se i confiar en les pròpies capacitats** per fer les coses sol. El nen potser s'equivoqui, o no farà les coses del tot bé, però anar provant l'ajudarà a madurar, a ser feliç i independent.

Els pares tenen un paper fonamental a l'hora de **potenciar l'autoestima** del seu fill, ja que la manera en com s'hi veu va molt lligada a com el veuen els seus pares. Així doncs, uns pares que només troben pegues al comportament del seu fill, que el comparen amb els seus germans o que parlen malament d'ell, fins i tot davant dels amics, forjaran en ell una imatge negativa de si mateix, moltes vegades distorsionada de la realitat . La Maria no se serveix sola perquè pensa que vessarà l'aigua i perquè es considera una maldestra. Aquest concepte de si mateixa pot comportar que deixi de fer accions que exigeixen precisió o punteria. Aconseguirem millorar l'autoestima de la Maria si, en lloc de prohibir, renyar-la o sobre protegir-la, li donem opcions per millorar. Serà més fàcil convidar a la Maria a què es serveixi aigua amb la gerra mig buida i en un got gran, així segur que encerta!

Ser autònom comença per ser responsable

Parlar d'autonomia infantil pot semblar un concepte abstracte que depèn també de l'edat de cada nen. És fàcil animar els nens a ser autònoms en molts aspectes de la seva vida, per exemple a:

Els hàbits: Especialment quant a **higiene, alimentació, imatge i salut**. És important que els nens aprenguin a tenir cura de si mateixos, perquè adquireixin bons hàbits i més endavant els integrin en la seva vida adulta.

Les relacions socials: Relacionar-se amb adults i amb altres nens els ajudarà a conèixer el **sentit de l'amistat**, a integrar-se en diferents grups i a ser més **oberts i tolerants**. Permetre que vagin uns dies de campament o deixar que dormin a casa d'un amic, o que l'amic vingui a casa, són actes que els ensenyen noves formes de convivència.

El desenvolupament intel·lectual: És molt important que facin descobriments pel seu compte i que siguin capaços de **deduir les respostes** per si mateixos. Oferir eines per a l'aprenentatge, ja siguin llibres, excursions o visites a museus, els ajudarà a responsabilitzar-se de les seves tasques escolars amb **més informació**.

Jugar i divertir-se: Els pares han de propiciar moments en què el nen **sigui responsable dels seus moments d'oci** i decideixi si prefereix jugar sol o amb els amics, llegir o fer qualsevol altra activitat. En aquests moments els pares han d'aprendre a estar "allunyats", per no crear una dependència associada a les seves estones lliures.

Les obligacions: És bàsic demanar als nens que es responsabilitzin de petites obligacions des de ben d'hora i de forma progressiva. Podem començar per **ensenyar-los tasques** com recollir el seu plat després de menjar o recollir l'habitació després de jugar, **sense exigir-los**, i acompanyant-los en les primeres ocasions.

Un nen autònom i amb una bona dosi d'autoestima tindrà **més recursos per enfrontar-se als problemes** que li vagin sorgint en la vida. Confiar en si mateix, tenir seguretat en el que fa i saber que té el **suport incondicional dels seus pares** serà crucial per salvar amb èxit la complicada etapa que ve a continuació, l'adolescència.

Fonts bibliogràfiques:

Maurici J. Elies; Steven E. Tobias; Brian S. Firedlander, Educar amb intel·ligència emocional: Com aconseguir que els nostres fills siguin sociables, feliços i responsables, editorial Debolsillo i Juul, Jesper; El seu fill, una persona competent, editorial Herder.